

**UCHWAŁA NR 162/XXI/26
RADY MIEJSKIEJ W ŻUROMINIE**

z dnia 25 marca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Żuromińskiego Centrum Kultury

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15, art. 18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3, art. 231 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 z późn. zm.) Rada Miejska w Żurominie uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Po rozpoznaniu skargi na działalność Dyrektora Żuromińskiego Centrum Kultury Rada Miejska w Żurominie uznaje się za niewłaściwą do rozpoznania skargi oraz wskazuje, że organem właściwym jest sąd powszechny - sąd pracy.

2. Uzasadnienie powyższego stanowiska zawarte jest w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Żurominie, jednocześnie zobowiązuje się do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Żurominie

Czarek Ossowski

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na dzień 13 lutego 2026 r. (data wpływu do urzędu: 13 lutego 2026 r.) skarżąca wniosła skargę na działalność Dyrektora Żuromińskiego Centrum Kultury. Skarga została przekazana do rozpatrzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Żurominie. Po zapoznaniu się z jej treścią oraz dokonaniu analizy podniesionych w niej zarzutów Komisja uznała, że Rada Miejska w Żurominie nie jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy. Przepis ten ma jednak charakter subsydiarny i znajduje zastosowanie jedynie wówczas, gdy przepisy szczególne nie przewidują odmiennego trybu dochodzenia roszczeń lub rozpatrywania określonych spraw.

Treść skargi wskazuje, że jej istotą jest zarzut stosowania wobec skarżącego mobbingu w miejscu pracy. Instytucja mobbingu została uregulowana w art. 94³ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy. Zgodnie z tym przepisem pracownik, który doznał mobbingu, może dochodzić stosownych roszczeń przed sądem pracy. Oznacza to, że sprawy dotyczące mobbingu mają charakter sporów ze stosunku pracy i podlegają rozpoznaniu przez sądy powszechne właściwe w sprawach z zakresu prawa pracy. Zgodnie bowiem z art. 476 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego sprawy z zakresu prawa pracy rozpoznają sądy pracy.

W rozstrzygnięciach nadzorczych utrwalony jest pogląd, że organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego nie są właściwe do rozstrzygania sporów ze stosunku pracy ani do badania zasadności zarzutów dotyczących mobbingu. Przykładowo w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 7 lipca 2025 r. Wojewoda Mazowiecki (znak sprawy: WP-I.4131.125.2025) wskazał, że postępowanie skargowe prowadzone na podstawie przepisów k.p.a. nie może zastępować właściwych procedur przewidzianych w przepisach szczególnych, w szczególności procedur przewidzianych dla rozstrzygania sporów ze stosunku pracy przez sądy powszechne. Podobne stanowisko zostało w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 11 marca 2020 r. Wojewoda Mazowiecki (znak sprawy: WNP-O.4131.3.2020), w którym wskazano, że jeżeli zarzuty podnoszone w skardze dotyczą mobbingu lub innych naruszeń prawa pracy, właściwym forum do ich rozstrzygnięcia jest sąd pracy, a nie organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. W wyroku z dnia 14 lipca 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uznał, iż dokonana przez radę miejską ocena prawidłowości rozwiązania stosunku pracy w ramach postępowania skargowego stanowi nieuprawnione wkroczenie w kompetencje sądu pracy i naruszenie konstytucyjnej zasady legalizmu (sygn. akt II SA/Wa 743/15, por. również wyrok tego sądu z dnia 14 lipca 2015 r. sygn. akt II SA/Wa 744/15, źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl).

W świetle powyższego należy uznać, że rozpoznanie zarzutów dotyczących stosowania mobbingu w miejscu pracy pozostaje poza kompetencją Rady Miejskiej w Żurominie. Organy jednostek samorządu terytorialnego nie są uprawnione do prowadzenia postępowania dowodowego w zakresie ustalenia, czy doszło do mobbingu, ani do rozstrzygania sporów ze stosunku pracy.

Jednocześnie zgodnie z art. 223 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organy administracji publicznej rozpatrują skargi i wnioski w ramach swojej właściwości. Oznacza to, że organ zobowiązany jest do badania swojej właściwości z urzędu. Stosownie natomiast do art. 231 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest przekazać ją właściwemu organowi albo wskazać skarżącemu organ właściwy do jej rozpatrzenia.

Mając na uwadze charakter zarzutów zawartych w skardze oraz fakt, że dotyczą one stosunków pracy i zarzutu mobbingu, należy wskazać, że właściwym organem do rozpoznania sprawy jest sąd powszechny – sąd pracy. W konsekwencji Rada Miejska w Żurominie uznaje się za niewłaściwą do rozpatrzenia przedmiotowej skargi.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Żurominie

Czarek Ossowski